

ABYCHOM NEŽILI SAMI SOBĚ

Cíl Kristovy smrti – „Abychom žili tomu, kdo za nás zemřel i vstal“ = cesta nového života

První čtení: Lukáš 24,1-12

Text kázání: 2 Korintským 5,14-15 [1 Te 5,10] & Ř 6,5-11

KÁZÁNÍ

"Za všechny zemřel proto, abychom nežili sami sobě..." (2K 5,14-15)

2 K 5,14-15 Vždyť nás má ve své moci láska Kristova - nás, kteří jsme pochopili, že jeden zemřel za všechny, a že tedy všichni zemřeli; 15 a za všechny zemřel proto, aby ti, kteří jsou naživu, nežili už sami sobě, nýbrž tomu, kdo za ně zemřel i vstal.

[1 Te 5,9-10 Vždyť Bůh nás neurčil k tomu, abychom propadli jeho hněvu, nýbrž abychom došli spásy skrze našeho Pána Ježíše Krista. 10 On zemřel za nás, abychom my, at' živí či zemřelí, žili spolu s ním.]

Ř 6,3-11 Nevíte snad, že všichni, kteří jsme pokřtěni v Krista Ježíše, byli jsme pokřtěni v jeho smrt? 4 Byli jsme tedy křtem spolu s ním pohřbeni ve smrt, abychom - jako Kristus byl vzkříšen z mrtvých slavnou mocí svého Otce - i my vstoupili na cestu nového života. 5 Jestliže jsme s ním sjednoceni, protože máme účast na jeho smrti, jistě budeme mít účast i na jeho zmrtvýchvstání.

6 Víme přece, že starý člověk v nás byl spolu s ním ukřižován, aby tělo ovládané hříchem bylo zbaveno moci a my už hříchu neotročili. 7 Vždyť ten, kdo zemřel, je vysvobozen z moci hříchu. 8 Jestliže jsme spolu s Kristem zemřeli, věříme, že spolu s ním budeme také žít. 9 Vždyť víme, že Kristus, když byl vzkříšen z mrtvých, už neumírá, smrt nad ním už nepanuje. 10 Když zemřel, zemřel hříchu jednou provždy, když nyní žije, žije Bohu. 11 Tak i vy počítejte s tím, že jste mrtvi hříchu, ale živi Bohu v Kristu Ježíši.

12 Necht' tedy hřích neovládá vaše smrtelné tělo, tak abyste poslouchali, čeho se mu zachce; 13 ani nepropůjčujte hříchu své tělo za nástroj nepravosti, ale jako ti, kteří byli vyvedeni ze smrti do života, propůjčujte sami sebe a své tělo Bohu za nástroj spravedlnosti.

1.1. SPÁSA – VÍC NEŽ JENOM NADĚJE NA NEBE

Na Velký pátek jsme si připomenuli, že „Kristus zemřel za naše hříchy podle Písem“. Stav, v němž jsou člověku odpuštěny jeho hříchy, je cosi úplně nového: „Kdo je v Kristu, je nové stvoření. Co je staré pominulo, hle, je tu nové!“ (2K 5,17) A co je to to nové? Dvě věci: nové společenství a nový způsob života.

1.1.1. NOVÉ SPOLEČENSTVÍ

Odpuštěním našich hříchů se nám otevírá nové společenství – především společenství se vzkříšeným Pánem Ježíšem a nebeským Otcem. Jako to byl a je hřích, který působí, že jsme zemřeli pro Boha (pro společenství s Bohem), tak Boží Syn Pán Ježíš Kristus působí, že umíráme spolu s ním hřichu pro společenství s Bohem. Apoštol Pavel to vyjádřil tak, že my, kdysi Bohu vzdálení (mrtví pro něho) jsme se nyní v Kristu stali blízkými, stali jsme se součástí Boží rodiny. Té rodiny, která žije v lásce nebeského Otce (Ef 2,19). Obětí Pána Ježíše nám otevírá novou rodinu, která přesahuje prostor i čas. Není to ovšem to jediná novota.

1.1.2. NOVÝ ZPŮSOB ŽIVOTA

Víru ve smrt Pána Ježíše za vlastní hříchy (hříchy lidstva) vnímal apoštol Pavel jako „smrt s ním“, jako smrt hřichu (Ř 6). V očích apoštola nejde především o fyziologickou smrt, nýbrž právě o smrt hřichu. S Kristem jsme skrze víru byli „ve křtu pohřbeni ve smrt, abychom vstoupili na cestu nového života... jestliže jsme spolu s Kristem zemřeli, věříme, že spolu s ním budeme také žít... 10 Když zemřel, zemřel hřichu jednou provždy, když nyní žije, žije Bohu. 11 Tak i vy počítejte s tím, že jste mrtvi hřichu, ale živi Bohu v Kristu Ježíši.“ (Ř 6,4.8.10-11). Umřeli jsme s Pánem Ježíšem hřichu, abychom mohli být živi jemu, a s ním. Smrt a vzkříšení Pána Ježíše ústí do nového života.

„Kristus zemřel za naše hříchy, abychom nežili sami sobě, nýbrž tomu, kdo za nás zemřel a vstal.“ Jestli je hřích především pokus o nezávislost na svém stvořiteli, pokus žít podle sebe a pro sebe, pak ukřižování a vzkříšení nás má vytrhnout ze života podle sebe a pro sebe k životu pro Krista, k životu v závislosti na něm.

1.2. ŽIVOT PRO PÁNA JEŽÍŠE

Co to ale znamená „nežít sobě a žít Pánu Ježíši“? Znamená to, že nám jsou zapovězeny radosti života, protože jsou přece jenom přízemní? Toho se asi mnozí lidé bojí. Znamená to, že bychom se měli všichni stát misionáři? Co to znamená žít tomu, kdo za nás zemřel a vstal? Zmíním tři skutečnosti, které jsou charakteristické pro ty, kdo nežijí sobě, ale pro Pána Ježíše.

1. Žijí s ním
2. Žijí s jeho tělem – církví
3. Žijí s jeho stvořením – ve spravedlnosti

1.2.1. ŽÍT S NÍM – CESTA (NEJEN) K DUCHOVNÍ OBNOVĚ

Žít pro Pána Ježíše – žít tomu, kdo pro nás zemřel a vstal – znamená **žít s ním**. Znamená to, že s ním **smíme žít!** Chceme s ním žít, naslouchat mu, učit se od něj (hřích nám v tom už nebrání) a můžeme s ním žít, protože jsou nám odpuštěny hříchy.

Dotýkáme se zde předmětu osobní zbožnosti, ke které patří to, co apoštol Pavel vyjadřoval nejen ve svých přímluvných modlitbách: „...aby se ve vás jeho duchem obnovil

a posílil vnitřní člověk;... aby Kristus skrze přebýval ve vašich srdcích; a tak abyste zakořenění a zakotvení v lásce mohli... poznat Kristovu lásku a dát se prostoupit vší plností Boží...“ (Ef 3,16-19).

Jedině ve společenství víry s Pánem Ježíšem se dotýkáme duchovního smýšlení, které má být jedním z prostředků naší duchovní obnovy (Ef 4,23).

Apoštol Jan to vyjadřuje ještě jinak, když říká: „Kdo zachovává jeho přikázání, zůstává v Bohu a Bůh v něm; že v nás zůstává, poznáváme podle toho, že nám dal svého Ducha.“ (1J 3,24)

Žít s Pánem Ježíšem v modlitbách, v touze poznávat jeho mysl a srdce – tady se odkrývá prostor pro osobní zbožnost. Pán Ježíš pro to zemřel a vstal, abychom žili s ním!

1.2.2. ŽÍT S JEHO „TĚLEM“ (CÍRKVÍ) – RŮST V CHRÁM BOŽÍ

To druhé, co chci dnes připomenout jako projev života pro Pána Ježíše, je život s jeho tělem – církví. Pán Ježíš svou smrtí a vzkříšením **vytváří nové společenství** (nejenom novou duchovní osobnost).

-> Hřích také vytvářel a dodnes vytváří společenství, dává lidem dohromady. To, čím spojuje lidi hřích, je ovšem úplně něco jiného, než čím spojuje lidi Pán Ježíš.

Jedním z obrazů pro toto nové společenství je chrám, který stále roste a je budován v jednotě víry k oslavě Boží. Je to chrám, v němž jeden druhého potřebuje, je to chrám, kde záleží na tom, aby všichni byli spojeni svazkem pokoje. Je to společenství Kristovy lásky, milosrdenství a služby skrze Ducha svatého. Kristova církev je místem, odkud vyrůstají a kde nacházejí své vyjádření různé projevy jednotlivých služeb Božích – ať už směrem dovnitř anebo mimo církve. Církev Pána Ježíše je místem, kde zaznívají „společné žalmy, chvalozpěvy a duchovní písně, vděčnost z celého srdce Bohu a jeho Synu“ (Ef 5,19n). To je to, co znamená žít pro Pána Ježíše. Že to zároveň přináší požehnání a dobro i věřícím, to je druhá stránka života ve společenství církve.

Pán Ježíš proto zemřel a vstal, abychom jej mohli chválit s jeho církví a růst uprostřed ní v jednotu společného duchovního chrámu. K Boží oslavě a službě lidem.

1.2.3. ŽÍT S JEHO STVOŘENÍM – V BOŽÍ SPRAVEDLNOSTI

To třetí a poslední, co chci dnes připomenout jako jednu z charakteristik života Pánem, je život ve společnosti – od manželství a rodiny až do zapojení ve veřejném životě.

Pročítal jsem si novozákonní dopisy. Je v nich tolik konkrétních příkladů toho, jak žít Pánem v naší společnosti. Snad bychom mohli shrnout apoštolské rady do dvou vět:

- a. Nežijte podle zvyklostí (podle běhu tohoto světa; nepřizpůsobujte se zvyklostem doby jsou-i v rozporu s Boží vůlí), ale hledejte, co se líbí Pánem. To zkoumejte (Ef 5,10.17).
- b. Žijte spravedlivě a poctivě podle Boží spravedlnosti, Fp 2,14-15: „Všechno dělejte bez reptání a bez pochybování, abyste byli bezúhonní a ryzí, Boží děti bez poskvrny uprostřed pokolení pokřiveného a zvráceného. V něm sviťte jako hvězdy,

které osvěčují svět...“ Někdy to znamená, že jsou věci, na kterých se křesťan nemůže podílet, jindy ano.

Žít Pánu Ježíši neznamena vydělit se ze života. Život ve vsí své šíři – ve vztazích, ve správě stvoření, v tvořivosti a poznávání Pána Boha v jeho stvoření – to vše zůstává, ale v rámci Boží spravedlnosti a moudrosti.

Pán Ježíš proto zemřel a proto vstal, abychom žili svůj život v celé jeho šíři v jeho moudrosti a podle jeho spravedlnosti.

1.3. ZÁVĚR

Smrt a vzkříšení Pána Ježíše nás zvou na cestu nového života – Božího života. Smrt a vzkříšení Pána Ježíše nás na této cestě povzbuzují tam, kde poznáváme, jak se hřích snaží narušit naši osobní zbožnost, jednotu a lásku uprostřed církve a spravedlnost uprostřed společnosti.

A tak si znovu a apoštolem Pavel připomínáme:

2 K 5,14-15 Vždyť nás má ve své moci láska Kristova - nás, kteří jsme pochopili, že jeden zemřel za všechny, a že tedy všichni zemřeli; 15 a za všechny zemřel proto, aby ti, kteří jsou naživu, nežili už sami sobě, nýbrž tomu, kdo za ně zemřel i vstal.

Žít s Pánem Ježíšem znamená nežít především pro sebe, ale dívat se Pána Ježíše a bližní a žít pro ně.

Ef 4,22-24 Odložte dřívější způsob života, staré lidství, které hyne klamnými vášněmi, obnovte se duchovním smýšlením, oblecte nové lidství, stvořené k Božímu obrazu ve spravedlnosti a svatosti pravdy.

Jan Asszonyi

